

נה רוח של "סמרטוטיוס", מביאה אף היא את היועצים הפחות-אחראיים לקו זה. אם ייענה לוי אשכול לעצות אלה, הוא יוסיף פשע לאומי על חטאיו. בניגוד לדעת יועציו, חסרי הנסיון, אין מצב-רוח האזרח בתשכ"ו נוח להרפתקות פוליטיות. מי שילך בדרך זו סופו לנחול תבוסה מוצדקת ביום-הבחירות.

רת

השערוריה הסופית

פרשת יצחק רפאל היא כולה שרשרת של שערוריות.

שערוריה היא שהאיש לא נחקר ברצי-נות מיד לאחר שהתפוצצה פרשת הל-גיבורים. המפקח-הכללי מטעם מפא"י, יוסף נחמיאס, הסתפק בכמה צעדים פורמאליים בלבד.

שערוריה היא שלאחר-מכן ניתן לרפאק לכהן עוד למעלה משנה כנציג המדינה, כסגן-שר.

שערוריה היא שכמעט כל חברי הכנסת החמישית חיפו על רפאל, התייחסו אליו כאילו קרתה לו תאונה בלתי-ינעמה, שלא באשמתו.

שערוריה היא שהאיש הועמד לדיון רק אחרי שכלו כל הקיצין, ופשוט אי-אפשר היה עוד להתעלם מן ההאשמות שהיו כל-לית בדין של שופט-חוקר, שמונה רק כדי לדחות את העניין.

שערוריה היא שבמשפט זה סירב יהודה שפיגל לחזור על עדותו המרשיעה, אותה השמיע בפני השופט-החוקר.

שערוריה היא שהמפלגה הדתית-הלאומית, מפלגת-שלטון האחראית לחוק, לא עשתה דבר כדי לשכנע את שפיגל — מי שהיה מועמדה לכנסת — למלא את חובתו החוקית ולהעיד את האמת, ואפילו לא גינתה אותו על סירובו.

העם

עצת אחיטופל

ערב הבחירות לכנסת החמישית ביצע דויד בן-גוריון את אחד המעשים המתפירים ביותר בחייו מרובי-השערוריות. הוא שיגר את שביט 2.

בפרסומת רעשנית, לעיני צלם-קולנוע שהוזמן במיוחד על-ידי שמעון פרס, שוגר הטיל הפומבי הראשון במרחב. התמונות חולקו בכל העולם. הדבר הכריח את מצ-ריים להתמסר בכל כוחה לפיתוח טילים משלה, מטעמי יוקרה. כך החל המירוץ המסורף, שהטיל את צילו על כל מאורעות המרחב מאז.

כל זה נעשה למען מטרה אחת: להנחיל למפא"י כמה קולות בבחירות. על מינוח זה הוקרב בטחון המדינה. מעולם לא גילה הבטחוניזם את פרצופו בצורה צינית יותר.

עיתוי מזוהר. השבוע שאלו את עצמם יודעי-דבר שאלה מדאיגה: האם תלך מפא"י של לוי אשכול בדרכי מפא"י של דויד בן-גוריון?

תחילה נשאלה השאלה לגבי פעולת קל-קיליה מהחודש שעבר (העולם הזה 1461). ככל שעברו הימים, כן התעמקו הפיקפוקים לגבי פעולה זו. השאלה היתה מדוע אי-אפשר היה לדחות אותה עד אחרי הבחירות — כל עוד לא קורה בשטח הבטחוני שום דבר חמור במיוחד?

הדבר נראה משונה. פעולת-התגמול הי-קודמת של לוי אשכול נערכה בעצם ימי ועידת ראשי מדינות-ערב בקאהיר. הדבר נראה אז כמעט כפרובוקציה מכוונת, כדי להעלות את המתח האנטי-ישראלי באותה ועידה.

הפעולה האחרונה שוב נערכה ערב ועידת ראשי מדינות-ערב. הדמיון רב מדי, מכדי שיהיה מיקרי.

בשוחות פרטיות אמרו מקורבי השלטון: „נאחזנו פשוט רוצים להזהיר את ראשי

ער

לי

הוא

צוחק?

הוא צוחק ממך!

יצחק רפאל זוכה בבית-המשפט „מחוסר-הוכחות“, אחרי שידו, עוזרו ושותפו ב-מפלגה, האסיר יהודה שפיגל, סירב להעיד.

הוא הכריז השבוע, בחגיגות-נצחון שנערכה לכבודו, כי עסקני-הדת ידרשו ככנסת הבאה את שיחרור הציבור הדתי כולו מכפיפות לבית-המשפט של המדינה.

אל תזלזל באיום זה!

עסקני-הדת שיחררו את בחורי-הישיבות ואת הבנות הדתיות משרות צבאי. הם הבטיחו תנאים מיוחדים גם לנוער הדתי המגויים.

עסקני-הדת שיחררו שלישי מכל ילדי הארץ מן החינוך הממלכתי הכללי, כדי להעניק לו חינוך מיוחד משלהם, מפלגתי ופלאגני. חינוך אנטי-ממלכתי זה ממומן כולו על-ידי המיסים שלך. כי המדינה היא המשלמת בעד החינוך „הממלכתי-הדתי“ ובעד מערכת-החינוך „העצמאית“ של אגודת-ישראל. דבר זה אסור במפורש לפי החוקה האמריקאית, ויהודי אמריקה הם הלוחמים העיקריים למען איסור זה.

עכשיו זוממים עסקני-הדת לשחרר את הציבור הדתי מן הכפיפות לחוק המדינה ולבית-המשפט של המדינה. הם רוצים בשיפוט „עצמאי“ של הרבנים, כמו בימי התורכים.

זהו צחוק הגודל!

כי אותם עסקנים חוקקו עשרות חוקים, כדי לכבול אותך. הם הטילו עליך את הכפייה הדתית באמצעות חוקי המדינה. הם כבר הכינו חוקים חדשים בשביל הכנסת הבאה. אבל הם עצמם רוצים להתחמק מן הכפיפות לחוק.

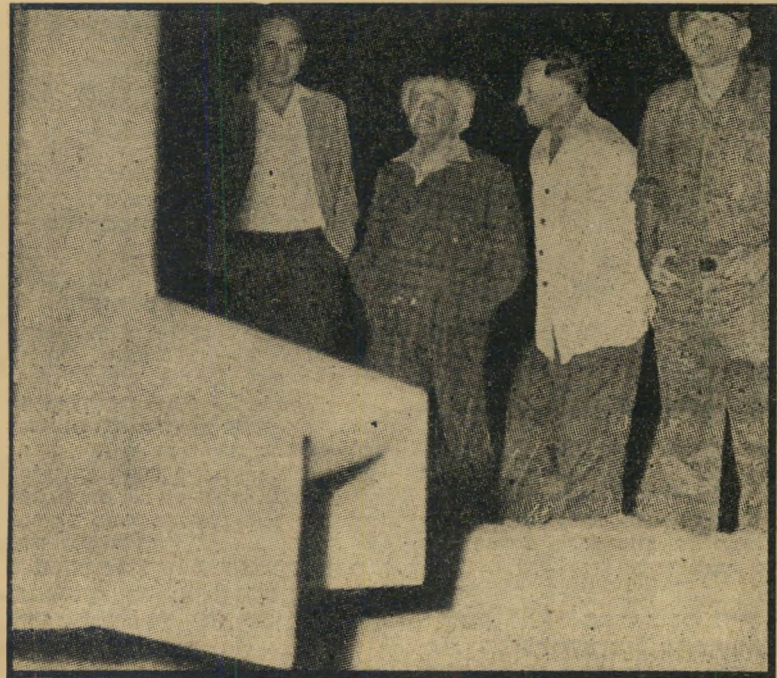
יש להם כל הסיכויים להשיג מטרה זו, כי גם המערך וגם גח"ל כבר מכרזים על כוונתם להקים קואליציה עם המפד"ל. מפ"ם ורפ"י לא הודיעו על סירובם להיכנס לקואליציה כזאת.

סכל את המזימה! הכנס לכנסת כוח חדש. שישמש מחסום בפני הכפייה הדתית! נבטיח חופש לפולחן הדתי — נשים כץ לכפייה הדתית!

בעזרת

רשימת העולם הזה — כוח חדש

מנהיגי-רפ"י, צור, בן-גוריון ופרס בשילוח „שביט 2“ גם אתה, אשכול?

שערוריה היא שהתביעה הכללית — מוסד של ממשלת-ישראל — לא עשתה שום דבר כדי להכריח את שפיגל להעיד. שערוריה היא שהתביעה ביקשה לזכות את רפאל על רקע זה, מחוסר עדות. יש להצטרף אל כך שהשופטים נענו ל-בקשה זו מבלי להוסיף דברים חריפים ביותר על התנהגותם של התביעה, של העד ושל הנאשם גם יחד.

שערוריה היא שלמחרת-היום בירכו מוסד-דת-המפד"ל את רפאל בהתלהבות, כאילו היה גיבור החוזר מן המערכה.

שערוריה היא שעסקני-המפלגה ורבנים ידועי-שם ערכו השבוע הילולא לכבוד רפ-אל.

שערוריה היא שהמפד"ל הציעה לו ל-הציג את מועמדותו כראש עירייתה של בירת-ישראל — וכי יש לו סיכוי להגיע

ערב, שידעו שאי-אפשר לשחק בנו. זוהי הנמקה מפורקת ביותר. יוקרת צה"ל במרחב היא עדיין בנקודת-שיא, ואינה זקוקה לשום ריענון. תוצאת הפעולות היא תמיד לטובת עבד-אל-נאצר, בניסיונו להכי-ניע מנהיגים מתונים יותר, כמו אל-חביב בורגיבה.

פשע על חטאים. אולם בחוגים מצומצמים נידונו לא רק מעשי אתמול, אלא גם מעשי מחר. נסופו שמועות מדאי-גות, כאילו עומד לוי אשכול ללכת בפני-רוש בדרכי בן-גוריון, לחוק את יוקרתו האישית הפגומה על-ידי יוזמות פוליטיות העלולות לגרום למדינה נזק שלא-יתוקן.

הפיתוי הוא רב. עם הצטרפות דיין וצור לרפ"י גדל היסוד הבטחוניסטי בפלג זה — ויועצי אשכול סבורים כי גם על המערך לחזק את גימתו הבטחוניסטית. הדיעה שג-סוזה בציבור, כאילו שולטת בצמרת המדי-